

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

leden — březen 2026

Číslo 39

Uvnitř najdete: *Z farnosti, pro děti...*

Milí Boží přátelé,

leden otvírá nový rok už tradičně farním plesem. Letos se uskutečnil už 10. ročník v nebovidské hale a já bych chtěl ještě jednou poděkovat všem organizátorům za obdivuhodnou práci k radosti všech. Radost z tance a dobré hudby střídá doba postní. Ne že by byla postní doba časem smutku, spíše je plná naděje, ale její ráz je přeci dost odlišný. Popel je symbolem naší pomíjivosti i závislosti na Bohu. Stírá rozdíly mezi lidmi. Všichni jsme prach. Člověk není pánem života. Popel ale není jen připomínkou smrti. Je to výzva k obrácení. "Obráťte se a věřte evangeliu." Je čas navrátit se k Bohu. Hříšník potřebuje změnu, potřebuje Boží milosrdenství. Popel vzniká z toho co shořelo. To může být obraz našeho života. Jsou věci, které musí shořet - pýcha, sobectví, nezájem o druhé... Co shoří, může se proměnit. Popel není poslední slovo, je úrodný, může z něj vyrůst nový život.

(o. Vojtěch)

Co se dělo, děje a bude dít (nejen ve farnosti):

Jak se může takhle chovat!?!?

Mým úkolem dnes je ohlédnout se za **přednáškou Filipa Rychlebského**, kterou jsme měli v našich farnostech možnost vyslechnout v prosinci 2025.

Tématem byl příběh o marnotratném synovi nebo také, jak jej mnozí nazývají, o milosrdném otci. Podle výkladu pana Rychlebského bych jej nazvala i Příběhem o různosti. Jak různí byli dva synové tohoto otce?

Staršímu vyhovoval řád. Dělal to, co se od něj očekávalo podle tradic. Pomáhal budovat rodinný majetek, respektoval plně otcovu autoritu, žil spořádaně. Toto vnášení řádu do světa je Boží jednání – vždyť tak Bůh vlastně tvořil svět, on do chaosu vnesl řád. Určil, kdy bude den a kdy noc, kde se bude rozkládat pevnina, kde vlnit moře.

Mladší syn však toužil po něčem jiném. Toužil po rozletu, po poznávání nového, nechtěl jen patřit do systému. Miloval svobodu. I svoboda je však Boží dílo – on ji přece dal svým tvorům – andělům a lidem.

Takto nám byly představeny dva světy dvou synů. Oba synové však proměnili své dary i do svých slabostí. Mladší syn svou nespoutaností škodil sobě i druhým, starší zase ze své potřeby řádu udělal svou tvrdost vůči ostatním.

Jenže oba jsou synové svého otce, jsou bratři. A otec jedná s oběma jako milující rodič a také vynakládá úsilí na to, aby si bratři porozuměli a mohli žít spolu v jeho domě.

Tohle poselství, tenhle radostný příběh vypráví o každém z nás. Kéž nám pomůže žít v lásce se svými sestrami a bratry.

(Terezie Holčapková)

Tříkrálová sbírka třemi pohledy – Terezie Hofmanové, Olgy Mičkové a Zory Rýparové

Každoroční akce Charity a farnosti Želešice. Je fajn, že je to akce, při které můžeme být my jako děti užitečné. Začínali jsme všichni u fary, kde jsme byli rozřazeni do skupin – většinou tři děti a jeden dospělý doprovod. Každé skupince byla přidělena nějaká část Želešic a každá skupina měla s sebou kasičku, letáky, křídou a cukříky.

U každých dveří jsme zazvonili, zazpívali a lidé nám přispívali na charitu, někteří nám dali i nějakou sladkost. Při odchodu jsme jim na dveře napsali požehnání jako ho znáte: K+M+B 2026. Bylo to super, moc jsme si to užili.

Hezký a dojemný zážitek z tříkrálové sbírky

Jako již v minulosti vyrazila naše parta tří králů – Tonda, Viki a Leo s mým doprovodem na Sportovní ulici. Začali jsme s nadšením, děti se předháněly, kdo dřív zazvoní, zpívaly i za zavřenými dveřmi a zpívaly opravdu dobře, několikrát byly chváleny. Lidé byli štědrí a hodní, někteří už nás čekali dokonce u dveří a jako každý rok mysleli nejen na dobročinnou věc, ale i na koledníky a obdarovali je sladkostmi i ovocem. Velké díky za to.

Letošní rok nám ale zůstane ve vzpomínce díky krásné příhodě... Poté co jsme vyšplhali do velkého kopce a u jednoho domu díky mrazu nefungoval zvonek, nám majitel neotevřel, nechali jsme letáček, přepsali letopočet a pokračovali v naší trase. Asi po půl hodince u nás zastavilo auto. „Musíte jet se mnou, žena na vás doma čeká, je celá špatná, že jste se nedozvonili.“ Tak jsme nasedli do auta a jeli zpět, zazpívali jsme, paní domu Petru jsme rozplakali a zase jsme byli dovezeni na místo vyzvednutí. No není to krásné? Bylo to pro nás výjimečné a budeme na to vzpomínat. Těšíme se na příští rok.

Ke Tříkrálové

Ni déšť, ni mráz nezastaví nás! - chtělo by se říci s klasikem to, co cítilo všech 35 letošních královských koledníků. Ano, občas to klouzalo, občas byla futra pro zápis požehnání hodně vysoko, ale o krásné zážitky cestou sobotními Želešicemi nebyla nouze.

Odměnou pro všechny naše krále, mudrce, velbloudy i doprovod byly nejen sladké pozornosti od dárců, ale také nádherná částka **92.643,- korun**, které jsme poslali Oblastní charitě Rajhrad.

Po 14denním odstupu jsme pro zúčastněné uspořádali společné promítání ve Farní kinokavárně spojené s bohatým občerstvením i pěkným filmem pro zábavu i ponaučení.

Děkujeme a doufáme, že v příštím roce se naše řady třeba kapku rozšíří a třeba dosáhneme ještě blíž k té stovce za Želešice.

Olympiáda ministrantů

Dne 17. ledna 2026 se konal každoroční ministrantský florbalový turnaj. Akci pořádalo Biskupství brněnské a zápasy probíhaly v devíti sportovních halách (v Újezdě u Brna a okolních obcích). Letošní ročník byl rekordní nejen počtem hal, ale především účastí – turnaje se zúčastnilo více než 600 ministrantů a ministrantek a poprvé dorazil také tým ze Slovenska.

Tradičně jsme se turnaje zúčastnili i my, ministranti z Moravan. Před odjezdem jsme u kostela sv. Václava přijali požehnání od otce Vojtěcha a poté vyrazili na cestu. Mladší kategorie (1. stupeň) zamířila do sportovní haly v Telnici, zatímco početnější tým starších hráčů (2. stupeň) odehrál své zápasy v hale v Těšanech.

Kvůli nižšímu počtu hráčů v mladší kategorii jsme spojili síly s farností Žebětín. Přestože kluci bojovali s velkým nasazením a sportovním odhodláním, výsledky ve skupině neodpovídaly jejich představám. Náladu si však spravili v závěrečném utkání o umístění, kde nechali na hřišti všechny síly a svůj poslední zápas v této kategorii dokázali vyhrát.

Také starší kategorie předvedla bojovné výkony a ve skupině odehrála pět utkání. Turnaj zakončila vítězným a velmi napínavým zápasem, o jehož výsledku rozhodly až samostatné nájezdy.

Závěr celého dne proběhl ve sportovní hale v Újezdě u Brna, kde se tradičně odehrál exhibiční zápas mezi kněžími diecéze a bývalými ministranty. Mezi nimi nechyběli například bývalý ministr Petr Hladík či hejtman Jan Grolich.

Po náročném dni byli kluci sice unavení, ale zároveň plní zážitků a dobré nálady. Turnaj si naplno užili a už nyní je jasné, že se této akce rádi zúčastní i v příštím roce.

(Filip Marcinčák)

Když se plesá v Hospodinu

V sobotu 24. ledna proběhl v Nebovidech [výroční 10. farní ples farností Moravany a Ořechov](#). Na 350 natěšených příchozích čekala jako vždy nádherně vyzdobená hala, dva welcome drinky, fotokoutek, vzpomínková galerie z minulých plesů, sladký a koktejlový bar a samozřejmě parádní tombola, ve které jste mohli vyhrát třeba let balónem či víkendový wellness pobyt.

O překvapení na začátek výročního plesu se postaralo smyčcové [Kafe Kvartet](#) z Olomouce a kapela [Fordance Orchestra](#) z Českých Budějovic. Společně zahráli speciální skladbu složenou přímo pro tento ples, kterou tancem při svíčkách doprovodily 3 páry juniorů z brněnského tanečního klubu Kometa. Uprostřed večera pak nádherná vzpomínková párová krasojízda na kole dovedla plesající až k půlnočnímu překvapení, kterému kraloval tanečník StarDance [Jan Onder](#) s partnerkou a jejich show, při níž se tančící páry mohly nejen skvěle bavit, ale něco se i naučit. :-) A pak se plesalo až do časných ranních hodin.

V plesových novinách, které byly k tomuto výročí poprvé vydány, jsme se zeptali: **Co byste popřáli farnímu plesu?**

„Farnímu plesu přeji hodně spokojených účastníků, zapálených a kreativních organizátorů, udržení vysokého standardu a pozitivního renomé, které ples má. Jménem obce Nebovidy děkuji za opakované využití sportovní a společenské haly k pořádání plesu.“ (Ing. Blahoslav Dobeš, starosta obce Nebovidy)

„Přál bych plesu, aby byl stále akcí, kterou tvoří mladí věřící lidé, a která je spojuje a přináší radost jim i všem, kteří na ples přijdou. Aby byl hezkou

společenskou akcí, kde se lidé setkají a navazují nové vztahy nebo prohlubují ty stávající. Ať je to akce, která utužuje společenství v našich farnostech.“ (P. Jan Kotík, kněz ořechovské farnosti)

„Ať farní ples i dál spojuje generace, přináší radost a novou energii – a ukazuje, že náš Pán se dobré párty rozhodně nebojí. Právě naopak... posuďte sami!“ (Maria Jedličková, organizátorka a trenérka tanečníků)

Veliké poděkování patří všem mladým organizátorům, kteří s nadšením a precizním nasazením věnovali plesu od jeho počátku už stovky hodin svého volného času. **Děkujeme!**

A dá-li Pán, zaplesáme společně opět za necelý rok – v sobotu 23. ledna 2027.

(Eva Šimová)

-
- **Termíny večerů chval:** 28. března, 25. dubna, 23. května, 20. června
 - **Společenství rodin** - naší farnosti se také letos pravidelně jednou za měsíc konají setkání společenství rodin. V tomto školním roce se scházíme především k modlitbám za rodiny (nejen) naší farnosti. Setkání začínají v 17 hodin v kostele nebo na faře, děti mají během modlitby dospělých program na faře v horním sále nebo na zahradě. Po modlitbě následuje setkání s drobným občerstvením. V tomto školním roce se ještě bude setkání 15.3. V dubnu se uskuteční tradiční pouť rodin. O dalších termínech budeme informovat v ohláškách.
 - **Postní duchovní obnova** pro farnost Moravany a Želešice v karmelitánském klášteře v Kostelním Vydří proběhne v termínu 5. - 8. března 2026 (od čtvrtečního večera do nedělního poledne).
 - V **sobotu 21.3.** proběhne **Dívčí olympiáda**, více informací u Petry Marcínčákové.
 - Dovolujeme si Vás pozvat na koncert barokní duchovní hudby do želešického kostela na **29. března 2026 18 hodin**. Bude předvedeno ***Stabat Mater* od Giovanniho Battisty Pergolesiho**, italského skladatele, který zemřel již v 26 letech, a to souborem Viennese Tuning Times.
 - **Tradiční farní pouť do Křižanova** se společným slavením mše svaté a obědem proběhne tento rok už v sobotu 11. dubna. Budeme vyrážet v 9:00 zase z obce Březí u Osové Bítýšky. Poutní mše bude ve 13 hodin v kostele v Křižanově a po ní bude následovat společný oběd v naší oblíbené restauraci hned naproti kostela. Přihlašování (hlavně kvůli obědu 😊) bude v půlce března. Kontaktní osoby jsou manželé Kaňovští.
 - **Ministrantská pouť do Rajhradu** je letos plánována na sobotu 18.4.

-
- **Mše svatá**, kterou bude v našem kostele sv. Václava celebrovat náš pan **biskup Pavel Konzbul**, se uskuteční v **neděli 19.4.**
 - V **květnu od 16. do 22.** proběhne **farní pouť do Říma** s otcem Vojtěchem.
 - **Noc kostelů se letos uskuteční v Moravanech v pátek 29. května.** Připravujeme pestrý program pro děti i dospělé, který bude brzy zveřejněn na farním webu i stránkách Noci kostelů. Těšit se můžete třeba na koncert gospelu, houslový večer, ochutnávku vín či skákací hrad. Pozvěte prosím na tuto akci zejména své přátele a kamarády, kteří do našeho kostela běžně nechodí. Pokud se chcete jakkoliv zapojit do přípravy akce, přihlaste se u manželů Šimových.
 - V **neděli 31.5.** proběhne u nás ve farnosti v Moravanech **první svaté přijímání** čtyř dětí, a to: Adam Kuliha, Kristýna Brišová, Sofie Kubešová, Gabriela Hábová. Prosíme o modlitbu.
 - Každoroční pěší **pouť mužů** proběhne tento rok 10. - 13. června 2026. Je možné se přihlásit u Jiřího Šímy, tel. 602 600 217.
 - **Slavnost blahořečení mučedníků Jana Buly a Václava Drboly**, kněží brněnské diecéze, se uskuteční 6. června 2026 na brněnském výstavišti. Bohoslužbě bude předsedat papežský legát kardinál Michael Felix Czerny, SJ, prefekt vatikánského Dikasteria pro službu integrálnímu lidskému rozvoji.
 - **Farní táborák** je letos naplánován na **pátek 19. června** na farní zahradě.
 - **Farní tábor** pro děti se letos bude konat opět na faře v Bedřichově u Lysic, a to v termínu 15.-22.8. a tématem tábora bude „detektivka“. Děti se mají na co těšit 😊.

Postní doba - k čemu?!

Co je náplní a účelem postní doby? Co a proč v postní době dělat?! Samotný název tohoto čtyřicetidenního období není zcela jednoznačný. Půst jako takový totiž není jeho jedinou náplní.

Prožít čtyřicet dní s Ježíšem. Ve svém čtyřicetidenním trvání má postní doba nedocenitelnou a očividnou moc.

Postní doba nás chce především pozvat, abychom prožili s Ježíšem oněch čtyřicet dní, které strávil v modlitbě a postu na poušti, ještě než začal veřejně působit. Na Popeleční středu také my začínáme společně s křesťany celého světa cestu reflexe a modlitby, na níž duchovně stoupáme na horu Kalvárie a při tom rozjímáme o ústředních tajemstvích naší víry. Tímto způsobem se připravujeme na to, abychom po tajemství kříže prožili velikonoční radost ze vzkříšení.

Výzvy postní doby

Postní doba nás povzbuzuje, abychom nechali svůj život prostoupit slovem Božím a poznali základní pravdu, tedy kdo jsme, odkud přicházíme a kam máme směřovat, která cesta je správná a po které se máme v životě dát. Postní doba nabízí cestu, která nám pomůže otevřít oči a vidět svou slabost i otevřít srdce milosrdné lásce Krista. Postní doba nás vede blíže k Bohu, a tím nám také umožňuje hledět na své bližní a jejich potřeby novými očima. Kdo se totiž začne dívat na Boha a na Kristovu tvář, uvidí i svého bližního jinými očima, objeví jeho osobnost, odhalí, co mu je ku prospěchu a co mu naopak škodí, pozná jeho potřeby a trápení.

Postní doba je příležitostí k tomu, abychom se obrátili... k lásce.

Příprava na Velikonoc

Začněme od konce postní doby - od Velikonoc. Jsou to ústřední svátky všech křesťanů: celé jádro a síla křesťanství spočívá ve smrti, vzkříšení a oslavení Ježíše Krista. A účast na tomto tajemství získává člověk sjednocením s Kristem skrze křest. Není potom divné, že jedním z hlavních úkolů postní doby je vyvrcholení přípravy katechumenů na křest. Pro ostatní věřící je tato doba přípravou na obnovu křtu o Velikonocích. Postní období je i příhodným časem k obnovení chápání křesťanského života jako velkého putování do domu Otcova. Toto období začíná na

Popeleční středu udělováním “popelce” - sypáním popela na hlavu s výzvou: “Obrátte se a věřte evangeliu” (Mk 1,15). Těmito slovy započal Ježíš své poslání na zemi, aby smířil lidstvo s Otcem a aby uvedl každého na cestu života. Bůh Otec totiž připravil plán spásy pro všechny lidi, kteří od něho pocházejí a k němu směřují.

Bůh není mrzutý

Nejasné přesvědčení, že Bůh je s námi nespokojen, že je tvrdý, mrzutý, mstivý a lhostejný, prostě takový, jací bychom byli na jeho místě my, v nás zabíjí naději, víru, lásku a život vůbec... Celé Zjevení nám však říká, že Bůh není jako my. Je Otec, původce lásky. Právě o tomto mluví Ježíš v podobenství o milosrdném otci a marnotratném synu. Jeho láska se nabízí a přizpůsobuje každému z nás. Svou láskou nás naplňuje ale do té míry, jak se jí otevřeme. Jeho láska a tvůrčí moc má možnost změnit náš život.

Kristus nám zjevil Boha jako Otce plného milosrdenství. (Jan Pavel II.)

Nežít jen z vlastních sil

Od Boží lásky nás dělí nedůvěra k Bohu, snaha dosáhnout štěstí a naplnění života pouze vlastními silami. Toto vše vede člověka ke hříchu, jenž je bariérou v přijímání Boží lásky, někdy přímo jejím odmítnutím. Obrácení (pokání) proto spočívá v tomto: obrátit se k Bohu, nechat se Bohem milovat a v síle této lásky se pak vydávat po jeho cestách. Cesta obrácení s sebou přináší jak “negativní” aspekt: osvobození od hříchu a zla, tak aspekt “pozitivní”: rozhodnutí pro dobro. V této perspektivě lze pak slavit svátost pokání, jakožto zásadní bod cesty obrácení pokřtěného člověka.

Konkrétní kroky v postní době - osvědčené prostředky na cestě obrácení:

Modlitba

Modlitbou se sbližujeme s Bohem. Je příležitostí přezkoumat a probrat s Pánem vše důležité z našeho života. Modlitba je ale též projevem naší lásky k bližním, modlíme-li se za druhé, za známé i neznámé, za lidi, kterým tato služba může prospět. Modlitbou už je vědomý život v Boží přítomnosti

Několik tipů:

- * Učiň si z modlitby zvyk: modli se ráno, večer, před jídlem.
- * Modlete se společně v rodině, pro začátek alespoň při zvláštních příležitostech.
- * Čti bibli: nejprve možná jen spontánně, později pravidelně.
- * Vyprávěj o Bohu dětem.
- * Účastni se liturgického života své farnosti: křížové cesty, bohoslužby smíření...
- * Snaž se o dobré myšlenky, jsou předpokladem každého rozvoje.

Půst

Postem zdaleka není myšleno jen odepření si jídla. Půst je zřeknutí se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející, co nás spoutává. Skrze něj dáváme ve svém životě větší prostor Bohu a máme možnost více poznat sami sebe... Zřeknutí znamená, když k nutkání "muset mít" řekneme ne. Zřeknutí se znamená svobodný, zodpovědný a uvědomělý život. Půst je uměním. Špatný půst mě vede k nadřazenosti („snažím se víc než ostatní“), k sebeuspokojení („něco přece dělám“), k podrážděnosti („protože mi něco chybí“). Dobrému postu se učíme od Ducha a umožňuje mi objevit nový vztah k sobě, k druhým, ke Kristu.

Několik tipů:

- * Cvič se ve zdrženlivosti: v jídle, pití, kouření, sledování televize, nakupování...
- * Dodržuj Popeleční středu a Velký pátek jako zvláštní dny půstu: jen jednou se najez dosyta a odřekni si maso.
- * Přinášej páteční oběť - může mít různé formy: zřeknutí se masa, omezení konzumu. To, co je díky této páteční oběti ušetřeno, by mělo přijít k dobru lidem v nouzi. Smyslu páteční oběti odpovídají také různé formy osobní a společné modlitby stejně jako služba a pomoc druhým.
- * Jako postní oběť dej stranou určitou částku peněz: pro hladovějící a jinak trpící
- * Půst může např. znamenat vzdát se nějakého jídla, osobního času, pohodlí, netrpělivosti s druhými, nezájmu o druhé, peněz...

Almužna, činění dobra, štědrost, velkorysost

"Almužnou", činěním dobra - tím, čeho se postem vzdáme, můžeme obohatit toho, kdo to potřebuje. Almužna může znamenat: dávat sebe, svůj čas, zájem, trpělivost, hmotné prostředky všem těm, kteří to potřebují. Počínaje vlastními dětmi, životními partnery, rodiči, až po lidi osamělé, nešťastné, trpící, unavené... Zřeknutím se něčeho ve prospěch bližních realizujeme základní přikázání lásky a ztotožňujeme se s Kristem. České slovo almužna vzniklo z řeckého elemosyné, které znamená milosrdenství, milosrdný vztah. Dobro činíme už tehdy, když s druhými sdílíme čas a pozornost, radost i bolest.

Několik tipů:

- * Pomáhej druhým nést jejich nouzi a poznávej skrytou bídu.
- * Otevři uši i srdce pro malomyslné, bezradné a zoufalé.
- * Měj starost o staré, nemocné a postižené lidi.

Smíření

V řečtině znamená také změnu, proměnu. Při skutečném smíření dochází ke změně postoje: od nepřátelství k přátelství, od lhostejnosti k zájmu. Smíření je především darem. Výzva „nechte se smířit s Bohem“ znamená „nechte si odpustit“ a „přijměte odpuštění“. Smíření se týká tří vztahů: je to smíření s Bohem, s druhými, se sebou. Smíření je postoj, který nás orientuje na Boha. Zakusit smíření znamená vyměnit zlo za spásu.

Několik tipů:

- * Připravuj se na smíření v myšlenkách. Smíření není především něco, co musí být protrpěno, ale něco, co musí být slaveno. Smíření s Bohem a s bližním je pramenem radosti.
- * Účastni se na slavení smíření bohoslužebnou formou: především při bohoslužbě pokání a ve svátosti smíření.
- * Nech v sobě působit smíření, které ti bylo dáno.
- * Sám nabízej smíření: učiň první krok k novému společnému začátku - objevuj v druhém to dobré - vzpomeň na to vše společné pěkné.

Vaše duše naleznou klid

"Stůjte na cestách a vyhlížejte, ptejte se, která je dobrá, po ní se vydejte a vaše duše naleznou klid." (Jer 6,16)

Ježíšova výzva k obrácení míří především k obrácení srdce, k vnitřnímu pokání. Na této cestě nám může být lékem, světlem a pokrmem Boží slovo. Bez něho (obrácení) zůstávají všechny skutky neplodné a lživé. Autentické a dovršené obrácení je přechodem ze smrti k životu. Když je Bůh na prvním místě, všechno ostatní je na správném místě.

S postním snažením se pojí některé další pojmy, které často slyšíme a možná nám uniká praktický dopad do našeho života.

Modlitba křížové cesty: Je to jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky. Právě proto, že náš Pán prošel křížovou cestou před námi, neboli prošel utrpením ve všech jeho podobách, je nám i v našem utrpení blízko a rozumí nám. Svým vtělením s námi Ježíš navždy spojil svůj život a to tak intenzivně, že všechno, co žijeme, prožívá spolu s námi. My jsme v něm a on je v nás. On je s námi jinak, než ostatní lidé. Naši bližní jsou s námi jakoby „zvenčí“. Snaží se nás pochopit, potěšit, podat nám pomocnou ruku. Avšak Ježíš, který přebývá v našich srdcích, je s námi „zevnitř“. To je úplně jiná úroveň a kvalita sdílení, lásky a pomoci.

Odpuštění: Víme, že máme odpouštět. Jenže málokdo ví, co to vlastně znamená. Člověku náleží štěstí, a tak to, co mu nárok na ně upírá, je nespravedlnost. Člověk, kterému je ukřivděno, se hněvá a v jistém smyslu na to má z titulu Božího stvoření právo. Hněv sám o sobě ještě hříchem být nemusí. I Ježíš se rozhněval...Člověk na zlo v podobě nespravedlnosti nejčastěji odpovídá pomstou, která může mít mnoho podob. Odpuštění je zřeknutí se práva na pomstu. Člověk si připouští nespravedlnost, přiznává bolest, kterou mu rána způsobila, neomlouvá jejího původce, ale svým postojem říká: „Ne, já to zlo nebudu vracet a nebudu ho šířit dál“. Jen neustálým odpouštěním se stáváme podobnými Otci. Ale Boží odpuštění je bezpodmínečné: vychází ze srdce. Pokaždé, když dokážu upřímně odpustit, vstupuji do domu, kde přebývá Otec, a tam už se dokážu dotýkat svého bližního s pravou, milosrdnou láskou.

Skutky lásky: „Učte se jednat dobře“. Postní dobu tak můžeme chápat jako školu lásky. Matka Tereza řekla: „Nepředstavujte si, že opravdová láska musí být něco mimořádného. Co potřebujeme, je jen pokračovat v lásce. Jak může lampa svítit, není-li stále zásobována malými kapkami oleje? Pokud olej dojde, lampa zhasne. Co jsou ty kapky oleje pro naše lampy? Jsou to ony malé věci všedního života: radost, štědrost, dobrá slůvka, pokora a trpělivost, i jen prosté pomyšlení na druhé, náš způsob mlčení, naslouchání, dívání se, odpouštění, mluvení a konání. Toto jsou právě kapky lásky, které v nás udržují po celý život oheň živého plamene“.

(Pavel Kořenek - Zdroje: web Vira.cz, příloha KT Průvodce postní dobou)

Světec:

Blahořečení Jana Buly a Václava Drboly

Jan Bula

Narodil se v roce 1920 v Lukově u Moravských Budějovic v železničářské rodině, teologii vystudoval v Brně a roku 1945 byl vysvěcen na kněze. Působil v Rokytnici nad Rokytnou, kde byl oblíbený zejména mezi mládeží. V roce 1951 jej oslovil bývalý spolužák Ladislav Malý s tvrzením, že unesl arcibiskupa Josefa Berana z internace a chce je převést přes hranice. Předtím by se ale Beran u Buly údajně rád vyzpovídal. Bula byl varován, že

jde o provokaci StB, spolupráci odmítl, přesto byl 30. dubna 1951 zatčen. Po přepadení schůze MNV v Babicích 2. července téhož roku, při němž byli zastřeleni tři funkcionáři, byl s činem vykonstruovaně spojen (ačkoliv už dva měsíce pobýval ve vězení!) a odsouzen ve vykonstruovaném procesu k trestu smrti. Po zamítnutí žádosti o milost byl 20. května 1952 v Jihlavě popraven.

Václav Drbola

Václav Drbola se narodil roku 1912 ve Starovičkách. Po studiích na gymnáziu a teologické fakultě byl roku 1938 vysvěcen na kněze. Působil ve Slavkově u Brna, Čučicích a Bučovicích, kde pracoval s mládeží. V únoru 1950 byl přeložen do Babic.

V květnu 1951 jej kontaktoval tentýž Ladislav Malý, který oslovil i Jana Bulu, aby si získal jeho důvěru tímž smyšleným příběhem o arcibiskupu Josefu Beranovi. Ani Drbola však poté, co byl před Malým varován, ke spolupráci nesvolil. Krátce nato, 17. června 1951, byl zatčen. Po vraždě v Babicích (v době, kdy už byl dva týdny ve vězení) byl režimem vykonstruovaně označen za spolupachatele a jeho případ byl politicky zneužit. Byl popraven oběšením dne 3. srpna 1951.

Podmínky blahořečení obou kněží

V případě kněží J. Buly a V. Drboly se jednalo o mučednickou smrt. Pokud se posuzuje případ mučedníka, není pro jejich blahořečení nutnou podmínkou církví potvrzený zázrak. Mučednictví pak znamená, že člověk podstoupí smrt kvůli své víře a věrnosti Kristu. Aby církev mohla někoho uznat za mučedníka, musí být naplněno:

dobrovolné přijetí smrti – mučedník smrt nevyhledává, ale když je postaven před volbu zapřít víru nebo zemřít, zůstává věrný Bohu.

přímá souvislost s vírou – příčina smrti musí být tzv. odium fidei („nenávist k víře“). To znamená, že člověk je zabit proto, že je křesťanem, praktikuje víru nebo že odmítá zapřít Krista.

křesťanský postoj oběti – mučedník má zemřít s vírou, nadějí a láskou, ne z nenávisti nebo touhy po násilí

Církev uznala u J. Buly a V. Drboly naplnění těchto podmínek, samotný fakt mučednické smrti proto pro jejich blahořečení postačuje a není nutné dokládat zázrak, který by se udál na jejich přímluvu.

Slavnost blahořečení (6. 6. 2026)

Záměr blahořečení mučedníků Jana Buly a Václava Drboly potvrdil papež Lev XIV. v říjnu 2025 ve Vatikánu, a proto se v České republice může uskutečnit **slavnost blahořečení**, a to dne **6. června 2026** v areálu brněnského výstaviště. **Přihlašování** na akci bude spuštěno **začátkem března**.

Slavností vyvrcholí beatifikační proces, který trvá přes 20 let. U Jana Buly byl zahájen v roce 2004, v roce 2011 k němu byl připojen i případ Václava Drboly.

V čem spočívá výjimečnost jejich příběhu?

jde o první blahoslavené oběti totalitních režimů 20. století na území dnešní České republiky a oba kněží jsou prvními blahoslavenými moderní české historie (žili a zemřeli ve 20. století)

od roku 1989 jde teprve o druhý úspěšně zakončený proces blahořečení v České republice

jde o první blahořečené či svatořečené na území brněnské diecéze v celé její historii.

Zpracováno dle informací z webu: www.buladrbola.cz

(Petr Koutný)

Pro děti

JOSEF 1 – TAJEMSTVÍ BIBLE (seriál pro děti 11)

Dobrý den, ahoj všichni, kdo dneska čtete tenhle článek. Bude o Josefovi, který měl hodně sourozenců a nebyl mezi nimi vůbec oblíbený. Jeho příběh si budeme vyprávět na pokračování.

Jákob měl hodně dětí, ze Starého zákona víme, že z toho bylo 12 kluků. Když jich bylo ještě 11, nejmladšího z těchto synů pojmenoval Josef. On nakonec nejmladší nebyl, ale to si řekneme až jindy.

Josefa ale jeho bráchové neměli vůbec rádi. Žaloval na ně u otce. Věděl, že je tátův mazánek, protože od něj třeba dostal nejpěknější barevné oblečení, což bylo tenkrát drahé. Bráchy sebevědomě provokoval a oni mu nadávali. Jednou třeba vykládal, že se mu zdálo, jak na poli vázali snopy (svazky obilí) a jeho snopu se snopy všech bratrů klaněly. I když věděl, že to bráchy žere, přišel za nějakou dobu s dalším snem. Tentokrát se mu klaněly slunce i měsíc, což měli být táta a máma, a hvězdy – to byli zase bratři. Byl tak drzý, že to vykládal všem, a to se na něj rozzlobil i otec.

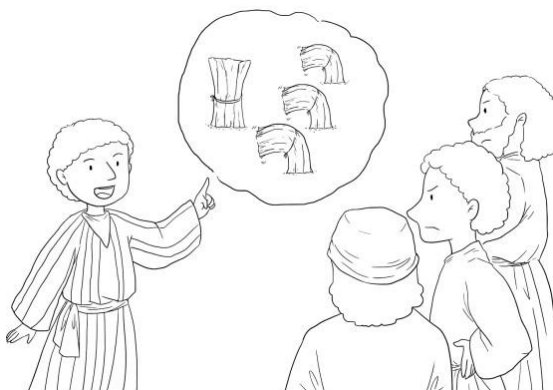
Tahle rodina se živila chovem ovcí. Museli je hnát na místa, kde rostla tráva nebo keře, které mohly ovce spásat. A tak jednou, když starší bráchové pásli daleko od domova, poslal Jákob Josefa, aby se za nimi podíval a zjistil, jestli jsou v pořádku.

Když kluci uviděli Josefa, jak se k nim blíží, popadla je zase zlost a někoho z nich napadlo, že ho zabijí. Skoro všichni se k tomu nápadu přidali, tak hrozně Josefa nesnášeli. Jen Rúben, nejstarší, nechtěl tak hroznou věc udělat. Navrhl jim, ať Josefa hodí do vyschlé studny, a myslel si v duchu, že ho odsud vytáhne, aby bratři nevěděli.

Nechali se přesvědčit a nejmladšího rozmazlence nejprve svlíkli z toho barevného oblečení, které mu záviděli, a pak ho hodili do studny. Jenže náhodou šli kolem za chvíli obchodníci, kteří měli namířeno do Egypta, a kluky napadlo, že jim Josefa prodají jako otroka. Rúben u toho zrovna nebyl, takže jim nikdo nebránil. Když obchodníci s Josefem odjeli, vrátil se Rúben a byl z toho zoufalý.

Nakonec je napadlo, že to nafingují tak, aby si otec myslel, že Josefa roztrhala nějaká šelma. Zabili kozu a její krví pomazali ty barevné šaty. Když to viděl otec Jákob, uvěřil jejich vymyšlenému příběhu. Byl strašně nešťastný, ale nikdo ze synů mu nic neprozradil.

1. Znáte někoho, kdo provokuje a nikdo ho nemá rád?
2. Stalo se vám někdy, že se celá skupina dětí smluvila na něčem špatném a nikdo se nedokázal postavit proti jako Rúben?

Převyprávěla jsem vám 37. kapitolu z 1. knihy Mojžíšovy. Seznam jmen Jákobových synů najdete ve stejné knize (Gn 35, 23-26) – podtrhněte je v následujících řádcích.

FEMCGÁDSRÚDANNOAŠERHOŠIMEÓNHRNENEFTALÍBISHAFYGRÚBENOO
JOSEFLLLLÉVISYVASKBENJAMÍNZAZEZIZABULÓNAMONITISACHAROVGNJ
UDACDEFG

(Terezie Holčapková)

Osobnost

25.2.1950 zemřel komunisty umučený kněz Josef Toufar

Josef Toufar nebyl nijak nadaný kazatel, nebyl ani zručný, ani sportovec, ani intelektuál, navíc neměl zdravé srdce. Byl ale bláznem pro Krista, neohlížel se na to co neumí, nesrovnával se s druhými lidmi. Šel ale houževnatě za svým cílem Kristem se svými vlastními

hřívnami, obdarováními i slabostmi. Svou sílu nacházel u Boha, v modlitbě. Jen tak mohl přinést trvalý užitek.

Svoji kněžskou práci završil v Čihošti, kde koncem roku 1949 došlo k události - pohybu křížku na oltáři - tzv. "Čihoštskému zázraku". Tato událost vyvolala pozdvižení – jak u lidí, tak u komunistů, kteří již rok vládli naší zemi. Do Čihoště začalo proudit velké množství lidí. Komunisté běsnili. Koncem ledna 1950 byl Josef Toufar zatčen a odvezen do Valdic, kde ho další měsíc komunističtí vyšetřovatelé týrali a vyslýchali brutálním způsobem až k jeho mučednické smrti.

„Ten Toufar udělal z místních obyvatel věřící lidi!“
(komunista Hoskovec okresní osvětový inspektor)

(převzato z pastorace.cz)

4 roky odvahy a boje za svobodu (nejen) víry 🛡️

Premiéra filmu: Víra v obležení (A Faith Under Siege | 2025)

24. února to budou neuvěřitelné 4 roky od momentu, kdy Rusko zahájilo **agresivní invazi do sousední země**. Ukrajinci jsou vyčerpaní, ale i díky solidaritě a pomoci nás - svých spojenců - i víře v Boha se stále nevzdávají a tím chrání před podobným osudem i nás.

Na to, jak celou situaci prožívají tamní křesťané a jak se údajně "křesťanské" Rusko ve skutečnosti ke křesťanům, kteří nepatří pod ruským režimem kontrolovaný moskevský patriarchát chová, se můžete podívat v naléhavém dokumentárním filmu **Víra v obležení**, který jsme **nově a zdarma uvedli na Filmaně**, jako první v Česku a na Slovensku.

Víra v obležení je naléhavý a hluboce znepokojivý dokument, který zachycuje duchovní i lidskou cenu ruské války proti Ukrajině – se zvláštním důrazem na odolnost evangelikální komunity a tragickou krizi unesených dětí.

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčapková, P. Vojtěch Libra. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.